„Nagy feladat és nagy megtiszteltetés ma Magyarországon orvosnak lenni"

Szapozskov elvtárs előadása a Szovjetunió egészségügyi szervezetéről

Pénteken délután az Ady-téri egyetem nagy előadótermében P. I. Szapozskov professzor hatalmas érdeklődés mellett tartotta meg első szegedi előadását a Szovjetunió egészségügyi szervezetéről. Az előadáson a nagyszámú egyetemi hallgatón kívül a szegedi egyetem professzorai, tanárai, különösen pedig az orvoskar tudományos és egészségügyi dolgozói vettek részt. A megjelentek hosszan tartó, lelkes tapssal éltették Sztálin elvtársat, a Szovjetuniót, a leghaladottabb tudomány hazáját és ennek egyik képviselőjét, Szapozskov elvtársat.

Az előadás Trencsényi Waldapfel Imre elvtárs, egyetemi rektor nyitotta meg, orosz nyelven üdvözölve Szapozskov elvtársat. Utána az érdekfeszítő és tanulságos előadás következett. Szapozskov elvtárs először a burzsoá társadalmak „egészségügyi" szervezetét ismertette, rámutatva azokra az alapvető és kiküszöbölhetetlen hiányosságokra, amely ezt a velejéig beteg, rothadt társadalmat a közegészségügy terén is jellemzi. Egyetlen burzsoáállamnak sincs egységes állami egészségügyi szervezete, amely egyesítené az orvosegészségügy minden formáját.

Ezekben az államokban csak a lakosság gazdag rétege juthat orvosi kezeléshez, melyből a lakosság többi, szélesebb rétege ki van zárva, mert ez az orvosi kezelés magánvállalkozás jellegű és a dolgozók számára megfizethetetlen.

Kiemelte Szapozskov elvtárs a szocializmust építő népi demokratikus országok fejlődő egészségügyi hálózatát, amely azon alapszik, hogy minden dolgozónak joga van arra, hogy az állam gondoskodjék egészségéről. Nagy feladat és nagy megtiszteltetés ma Magyarországon orvosnak lenni,

mert nincs nagyobb boldogság, mint annak felismerése, hogy népünknek dolgozunk.

Kívánok az egész magyar orvostársadalomnak nagy sikereket a szocialista egészségügy kiépítéséhez, mely munkáért a legszebb köszönet, saját dolgozó népünk hálája lesz.

Ezután Szapozskov elvtárs részletesen ismertette a Szovjetunió egészségügyének felépítését, amelyet az Összszövetségi Kommunista (Bolsevik) Párt programja határoz meg. Ez az egészségügyi hálózat egységes, a szovjet tervgazdaságon alapul. A tervszerű egészségügy ugyanúgy elengedhetetlen, mint az egész népgazdaság tervének kidolgozása.

A Szovjetunió egészségügyi szervezetét Lenin elvtárs és Sztálin elvtárs irányítmutatása alapján dolgozták ki, felhasználva menet közben a szerzett tapasztalatokat.

A szovjet állam költségvetésének évről-évre növekvő tétele az egészségügyi költségvetés, amely visszatükrözi a nemzeti vagyon az életszínvonal emelkedését. Szapozskov elvtárs ezután részletesen ismertette az egészségügyi intézmények felépítését az egészségügyi minisztériumtól kezdve egészen a járási egészségügyi ügyosztályokig. Beszélt a szovjet orvosképzésről és annak hatalmasméretű fejlődéséről.

Ma, az orvosi főiskolán tanuló diákok száma 116 ezer, míg a cári Oroszországban, 1913-ban mindössze 8500 hallgató volt.

A Szovjetunióban 1940-ben 133.400 orvos volt, ennek az évnek a végére pedig a kész orvosok létszáma eléri a 224 ezret.

Ismertette Szapozskov elvtárs a Szovjetunió szociális biztosításának hatalmas fejlődését is. 1945 ben a szociális biztosítás költségvetése 9.6 milliárd rubelével szemben ebben az évben 14.3 milliárd rubel.

A Szovjetunió alkotmányának 120. cikkelye azt mondja:

„A Szovjetunió polgárának joga van anyagi biztosításra, öregség, betegség és munkaképtelenség esetén. Ezt a jogot a dolgozók és alkalmazottak szociális biztosításának széleskörű fejlődése, a dolgozók ingyenes orvos-egészségügyi ellátása, az üdülők kiterjedt hálózata az állam terhére biztosítja."

Tehát ez a törvény is kifejezi azt, hogy a Szovjetunió lakossága egészségének ügye az állam ügye és az állam kötelessége. Az egészségügy frontján ilyen hatalmas eredményeket — mondotta végezetül Szapozskov elvtárs — csak Lenin és Sztálin bölcs politikája hozhatott létre.

A hatalmas tapssal fogadott előadás után számosan az orvosok és egyetemi hallgatók közül kérdéseket tettek fel Szapozskov elvtársnak, melyekre részletes felvilágosításokat adott. Szabó Gyula, az egyetemi hallgatók nevében köszönte meg az értékes előadást, amely Trencsényi Waldapfel Imre elvtárs zárószavaival ért véget.

Ma este 6 órakor ugyancsak az Ady-téri egyetem nagy előadótermében Szapozskov elvtárs, a szovjet falu egészségügyéről tart előadást.

HÉTFŐN SZEGEDEN SZÁMOL BE

szovjet tapasztalatairól Csillag Miklós elvtárs

Az ország dolgozói nagy érdeklődéssel figyelték azokat a rendkívül érdekes beszámolókat, amelyek Muszka Imre, Berki Mihályné és Csillag Miklós elvtársak Szovjetunióban szerzett tapasztalatairól szóltak. Muszka, Berkiné és Csillag elvtársak Sztálin elvtárs 70. születésnapja alkalmából rendezett ünnepségekre utaztak ki Moszkvába. Látták azt a nagyszabású, meleg ünneplést, amelyben Sztálin elvtársat részesítették a dolgozók milliói, de kinntartózkodásuk alatt több üzemet, gyárat, kolhozt is meglátogattak.

A küldöttség vezetője: Csillag Miklós elvtárs hétfőn Szegedre érkezik. A Magyar-Szovjet Társaság rendezésében hétfőn délután fél 3 órakor a szegedi kendergyárban, délután 6 órakor pedig a Magyar-Szovjet Társaság központi székházában számol be a Szovjetunióban szerzett élményeiről és tapasztalatairól. Mindkét előadásra Szeged minden dolgozóját szívesen látják.

Kérjük a lengyelkápolnai kulákbanda legkíméletlenebb megbüntetését

Tömegesen érkeznek szerkesztőségünkbe levelek, melyekben a munkások és dolgozó parasztok a lengyelkápolnai gyilkos kulákbanda legszigorúbb megbüntetését követelik.

A kübekházai dolgozó parasztok a következő levelet küldötték:

— Kedves Elvtársak! Mi a kübekházi DÉFOSz tagsága és vezetősége a legnagyobb felháborodással vettük tudomásul, hogy Pártunk és szervezetünk harcos tagját, Kiss Imre elvtársunkat a kulák banda kegyetlenül legyilkolta azért, hogy a dolgozó parasztokat ezzel megfélemlítse. Mi azonban bebizonyítjuk, hogy még éberebbek leszünk és még keményebben harcolunk a kulákok és minden ellenség ellen, aki a népi demokráciánk ellen tör. Kiss Imre elvtársunk tragikus halálát nem fogjuk elfelejteni és fokozott mértékben leplezzük le a kuláksági aljas népellenes tevékenységét.

Kérjük Bodó István és kulaktársainak legsúlyosabb megbüntetését.

DÉFOSz kübekházi szervezete.

A szegedi üzemek üb. titkárai, termelési felelősei és propagandistái összevont értekezletükön súlyosan elítélték a lengyelkápolnai kulák-bandát és követelték a legszigorúbb megbüntetését.

•

A csongrádmegyei Tankerületi Főigazgatóság dolgozói a következő levelet intézték szerkesztőségünkhöz:

Kedves Elvtársak!

Nagy felháborodással vettük tudomásul Kiss Imre elvtársunk kegyetlen meggyilkolását és az ezen keresztül megnyilvánuló kuláktámadást. Elhatároztuk, hogy Pártunk vezetése mellett a szocialista nevelés kifejlődését meggyorsítjuk és hatékonyabbá tesszük. Olyan dolgozókat akarunk nevelni, akik az osztályharcban szilárdan és éberen állnak a szocializmus oldalán, visszaverik az ellenség támadásait. A békét, a szocializmust, a magasabb erkölcsi életet építjük és azok ellen, akik ezt a munkánkat megakadályozni akarják, a legkíméletlenebb harcot hirdetjük. Kérjük a lengyelkápolnai kulákbanda legkíméletlenebb megbüntetését.

A tervfelbontás ujabb szegedi eredményei

A Magyar Kender és Első Szegedi Cipőgyár dolgozói között már többen a februári tervükön dolgoznak

Ötéves tervünk ünnepélyes megindítása óta a szegedi üzemek dolgozói nagy lendülettel kezdtek hozzá munkájukhoz. A tervfelbontás lehetővé tette számukra is, hogy lássák, mit és mennyit kell teljesíteniök.

A Szegedi Kenderfonógyárban tíz dolgozó már februári tervét teljesíti. Hévizi Margit február 11, Szélpál Julia február 15, Maróti Lajosné február 16, Bugyi Józsefné február 18, Bortolák Györgyné február 22, Kispéter Ferencné február 23, Stika János február 23, Szalma Péter február 24, Petrik Katalin pedig február 28-i tervét fejezte be. Zsombolyai Jánosné pedig 26-án már március 2-i tervét is teljesítette.

Az Első Szegedi Cipőgyárban Botos István február 14 i, Kádár János február 9-i, Tompai Ilona pedig a február 5-i tervét teljesítette január 26-án.

Elítélték az őszentiváni papi birtok vezetőjét

Őszentiván határában terül el a „Szent Gellért alapítvány" nevet viselő több, mint 50 holdas papi birtok. Az ősszel ezen a birtokon felbúzdulva népünk ellenségeinek, a kulákoknak példáján hasonlóképpen szabotálni akarták a vetést. Annakidején megírtuk, hogy tisztítatlan, szelektorozatlan vetőmagot akartak a földbe vetni.

Kószó Ferenc elvtárs a deszki gépállomás traktorvezetője vette észre a szabotálást. A rendőrség nyomban eljárást indított a papi birtok vezetője, dr. Gál Gyula plébános ellen. A szegedi megyei bíróság most tárgyalta ügyét és dr. Gál Gyulát egyévi börtönbüntetésre ítélte.

MEGNYILT AZ ÁLLAMI TEXTILSZAKÜZLETEK maradékboltja Marx-tér 17, hol maradék méterárut, kis hibás kötöttárut az eredeti áránál lényegesen olcsóbb áron vásárolhat.

AZ EGYETEMI PÁRTKONFERENCIA ELÉ

Népi demokráciánk a tudományt olyan hatalmas anyagi és erkölcsi támogatásban részesíti, amihez hasonlóra nálunk idáig nem volt és a tőkés társadalomban nem is lehetett példa. Következik ez az alkotó munka szocialista értékeléséből, de következik abból is, hogy a szocialista építés el nem képzelhető a haladó tudomány új meg új eredményeinek felmutatása és azoknak a gyakorlatban való érvényesítése nélkül. Ehhez pedig jól képzett szakemberek ezreire van szükség, amit csak a felsőoktatási intézmények nagyarányú kifejlesztése, illetőleg továbbfejlesztése biztosíthat. Ötéves népgazdasági tervünk ezért ír elő 377 millió forintot egyetemi beruházásokra. A pedagógiai főiskolák fejlődésének a távlatát jellemezze egyetlen adat: az egykori uralkodó osztályok művelődési monopóliumának megszüntetésére az ötéves terv 12.000 új pedagógus kiképzését írja elő: ezeket a pedagógusokat az egyetemek bölcsészeti és természettudományi karai mellett és legnagyobb számban a pedagógiai főiskolák nevelik népünk számára.

Mintahogyan a hároméves terv határidőelőtti teljesítésének, illetőleg túlteljesítésének alapvető feltétele volt, hogy dolgozó népünk elfogadja a nép legjobbjainak, a kommunistáknak vezető és iránytmutató szerepét, ugyanígy az ötéves terv sikerét és evvel a szocializmus győzemét, a magyar nép felemelkedését nagymértékben támasztja alá az a bizalom, amelyyel ma már minden becsületesen gondolkodó ember ebben az országban a Magyar Dolgozók Pártja kezdeményezéseit fogadja. Áll ez országos viszonylatban az ötéves népgazdasági terv egészére, áll ez az ötéves terv tudományos és felsőoktatási vonatkozásaira is, áll ez magától értetődően a Szegedi Tudományegyetem és a Szegedi Pedagógiai Főiskola munkájára is. Intézeteinket az ötéves terv soha nem remélt fokon fejleszti tovább s az ötéves terv intézeteinkre is nagy feladatokat bíz; egyetemünk és főiskolánk jó munkájának elsőrendű biztosítása viszont a jólműködő, fejlett és a dolgozók bizalmával rendelkező pártszervezet. Ez tette szükségessé, hogy az ötéves terv küszöbén az MDP egyetemi pártszervezete rendezze sorait, számot vessen eddigi munkájával, felbecsülje eredményeit, felismerje — s ne csak megismerje, hanem mindjárt korrigálja is hibáit, illetőleg lehetőségig küszöbölje ki e hibák forrását vagy forrásait.

Visszatekintve az egyetemi pártszervezet multjára, kétségkívül jó eredményekről is számolhatunk be. Az országos fejlődésen kívül kétségkívül az egyetemi pártszervezetnek is része van abban, hogy a Szegedi Egyetem a reakció egyik ideológiai fellegvárából a nép egyetemé lett, demokráciánk fiatal intézménye, a Pedagógiai Főiskola pedig a kezdet nehézségeit legyőzve, betölti azt a várakozást, mellyel alapításától fogva néztek működése elé mindazok, akiknek közoktatásügyünk demokratizálása valóban a szívükön feküdt. Az egyetemi pártszervezet fejlődése nemcsak pártfegyelmének és pártmunkájának számbeli gyarapodásán mérhető le, hanem a pártmunka elméleti színvonalának emelkedésén és gyakorlati munkájának fokozódó eredményein is. A pártszervezet jó munkájának is része van abban, hogy az egyetem és a főiskola dolgozói és hallgatói — a becsületesen dolgozók és becsületesen gondolkodók — megszerették a Pártot és bíznak benne. Sikerült nem egy alkalommal tudatosítanunk, hogy a munka megbecsülése, a tanulás szabadságának biztosítása és a tudományos kutatás feltételeinek nagyvonalu megteremtése a Párt küzdelmeinek az eredménye; Pártunk győzelmeiben, a népi demokrácia megszilárdításában és továbbfejlesztésében a szocializmus felé tehát az egyetem és a főiskola dolgozóinak minden rétege, tanár, diák és fizikai dolgozó egyaránt közvetlenül érdekelt. A pártszervezet irányító szerepe a tömegszervezetek munkájában is többnyire kellően érvényesült, szakszervezet és Mefesz így érhettek el az egyetemi munkaverseny és a tanulmányi színvonal emelése terén országosan elismert sikereket.

Súlyos hibák és mulasztások is mutatkoznak azonban. A pártszervezet nem tudta mindig kellően összefogni az egyetem különböző feladatokat teljesítő négy fakultásának és a főiskolának szerteágazó kérdéseit, nem is tudta mindig áttekinteni egész nagykiterjedésű s e mellett szakmailag és helyileg egyaránt széttagolt munkaterületét.

A pártszervezet időben felismerte hiányosságait, felismerte a legfőbb hibaforrást is s ennek kiküszöbölésére a közelmultban jól átgondolt decentralizációt hajtott végre. Az eddigi egyetlen egyetemi pártszervezet helyett az egyetem és a főiskola területén öt alapszerv fog működni s ez a pártmunkát behatóbbá teszi, a pártvezetőségeket közelebb hozza a párttagsághoz s végső fokon a Pártot a dolgozókhoz. Az új pártszervezetek előtt nagy feladatok állanak. Tudatosítania kell az egyetemi reformot, segítenie kell kutató intézeteink munkáját, világossá kell tennie, hogy a tudományos munka alapfeltételét, a békét csak a Szovjetunió vezette béketábor akarja és tudja megvédeni, le kell lepleznie az imperialisták sötét céljait ködösítő reakciós ideológiákat s meg kell mutatnia, hogy a szovjet tudomány a világ leghaladóbb tudománya, melynek úttörő eredményeit alaposan el kell sajátítanunk és fel kell használnunk, ha azt akarjuk, hogy kutató és nevelő munkánk az egyetemen és a főiskolán a fejlődéstől el ne maradjon.

A szegedi egyetemi és főiskolai pártszervezetek konferenciát tartanak holnap, hogy megbeszéljék feladataikat. A konferencia határozatainak nem vághatunk elébe. De annyi bizonyos, hogy ezeknek a határozatoknak az irányát megszabják Sztálin elvtárs tanításai az igazi tudományról, arról a tudományról, „amely nem keríti el magát a néptől, nem tartja magát távol a néptől, hanem kész szolgálni a népet, kész a népnek a tudomány összes vívmányait átadni, amely a népet nem kényszerből, hanem önkéntesen, szívesen szolgálja."

S ha így lesz, akkor a vasárnapi Egyetemi Pártkonferencia a Szegedi Tudományegyetem és a Szegedi Pedagógiai Főiskola életében egyaránt fontos határkő.

Trencsényi-Waldapfel Imre

Hétfőn a Magyar-Szovjet Társaság rendezésében

CSILLAG MIKLÓS elvtárs

a Szovjetunióban szerzett tapasztalatairól számol be

fél 3 órakor a szegedi kendergyárban, fél 6 órakor pedig az MSzT székházában (Horváth Mihály-utca).